

بررسی و تحلیل زمینه‌های رشد فلسفه در دوره آل بویه

علی اکبر کجباف^۱، سعید مؤکدی^۲

چکیده

هر دانشی شرایط خاص خود را برای رشد و نمو می‌طلبد و فلسفه نیز دانشی است که بذر آن در هر خاکی به بار نمی‌نشیند. فراز و فرود رشد فلسفه در تاریخ ایران نیز گواهی بر این موضوع است. در دوره آل بویه این دانش رشدی را در تحریر و ترجمه کتب و توجه به فلاسفه و تربیت دانش‌آموخته در تجربه دارد که متعاقباً این سؤال را به ذهن متبادر می‌کند که چه عواملی سبب شد تا فلسفه این پیشرفت را از خود نشان دهد؟ پژوهش حاضر بدنبال چرایی این موضوع، به بررسی و تحلیل زمینه‌های رشد فلسفه در این دوره از تاریخ ایران پرداخته است. نگارش داده‌های یافت شده با روشی توصیفی - تحلیلی نشان می‌دهد که زمینه‌های علمی - فرهنگی و سیاسی - مذهبی متفاوتی بصورت مستقیم و غیرمستقیم بر جریان این رشد تأثیرگذار بوده‌اند که در نوشتار حاضر به واکاوی آنها پرداخته‌ایم.

۳۳

کلیدواژه‌ها: فلسفه، زمینه رشد، آل بویه، علمی، فرهنگی، سیاسی، مذهبی

۱. دانشیار گروه تاریخ دانشگاه اصفهان (نویسنده مسئول)؛ aliakbarkajbaf@yahoo.co.uk

۲. کارشناس ارشد تاریخ ایران دوره اسلامی؛ saeid.moakedi@gmail.com

تاریخ دریافت: ۹۴/۹/۱۵ تاریخ تأیید: ۹۴/۱۲/۴

